

gets ærede Medlemmer i saa Henseende ville udtale.

Finantsministeren: Efter hvad den ærede Ordfører ved Diskussionens Afslutning udtalte, vil det ærede Thing have bemærket, at den Overensstemmelse, jeg haabede, at der vilde kunne tilveiebringes mellem Udvalgets Anskuelse og Regeringens om hvad der maatte være at beslutte for den nærmeste Fremtid, heldigvis er tilveiebragt, forsaavidt de øvrige Indstillingspunkter angaaer uden Undtagelse og forsaavidt det første Indstillingspunkt angaaer kun med den Undtagelse, at et af Udvalgets Medlemmer har, ogsaa hvad Sagens Ordning i den nærmeste Fremtid angaaer, troet, kun at burde fastholde sin tidligere Anskuelse om Overførerne. Jeg troer imidlertid, at det, saaledes som Sagen foreligger, ikke vil være nødvendigt for mig, at gaae særdeles dybt ind paa denne Materie. Den ærede Landstingsmand, som har fastholdt dette Forslag, har rigtignok bemærket, at der i det Møde, Udvalget har haft med Domainedirecturen og mig, ikke er blevet fremsat Noget angaaende dette Overførerinstitut, som kunde svække hans tidligere udtalte Anskuelse; men jeg troer overhovedet, at denne Sag var forsaavidt mindre Gjenstand for Diskussionen i Mødet, fordi den forekom mig, at have været Gjenstand for Diskussion ved Sagens første Behandling, og jeg tillod mig dengang at fremsætte de Betænkkeligheder, som fra Regeringens Side kunde være, ved at gaae ind paa det Forslag, som dengang oprindeligt var fremsat af Udvalgets Majoritet. Jeg skal blot tillade mig at fremhæve, at det hos Regeringen var mindre den faste Overbeviisning om, at man aldrig skulde kunne gaae den Vej, som dengang af Udvalgets Fleertal var foreslaaet, som Overbeviisningen om, at det var ugjort for Regeringen for Diebliffet at gaae ind derpaa, fordi man endnu ikke kunde betragte det som fuldkomment likvid og rigtigt hvad Udvalget i saa Henseende havde foreslaaet, og derfor ikke kunde paatage sig Ansvar for at udføre det, og fordi Regeringen under alle Omstændigheder for Diebliffet manglede de fornødne Kræfter dertil og ikke vilde udsætte sig for Beføstninger uden Rigsdagens Samtykke. Regeringen udtalte

derfor ved mig ved Sagens første Behandling det Ønske, at man vilde sætte den istand til, at udføre Forandringen i Overgangsperioden, saaledes at Overførerinstitutet blev bevaret i sin nærværende Form alene med de Forandringer, som ere en Folge af Forandringen af den hele Forstplan, og derimod holde Spørgsmaalet med Hensyn til den hele Forandring af dette Institut aabent. Det er denne Tanke, hvorpaa Udvalgets Majoritet er gaaet ind; man har erkjendt, at det var lidet tilraadeligt for Legislaturen at ville, saa at sige, fremtvinge, hvad Regeringen i Diebliffet ikke kunde ansee for tilraadeligt, Realisationen af en Idee, som, om end, maaskee fuldkommen rigtig, dog ikke endnu har bestaaet Erfaringens Prøve. Det har ogsaa været Regeringen bekendt, at man under Oprørstilstanden i Hertugdømmerne har forsøgt sig i den Retning, her er omspurgt; Regeringen har derimod ikke været saa heldig, at erholde Kundskab, om der i saa Henseende er vundet nogen Erfaring. Det synes, at det ærede Medlem, som har fremsat denne Anskuelse, i denne Henseende er bedre underrettet, men det kunde vel være rigtigt at vente, til denne Erfaring kan blive mere almindeligt bekendt. Under alle Omstændigheder troer jeg ikke, at det kan findes saa særdeles hensigtsmæssigt, naar Reformer i en Institution skal gjennemføres med den Boldsomhed, at 9 Embedsmænd, hvoraf dog Nogle vistnok har været brugbare, afskediges, og man istedet derfor ansætter 3 nye. Saa paatrængende kan Reformer vel neppe ansees for at være, at man ikke skulde kunne gaae lempeligere tilværks, og navnlig spare Statskassen for den Udgiftsforøgelse, der vil være en Folge af en saa pludselig Iverksettelse af Forandringen. Den ærede Landstingsmand, som har fastholdt sin Idee om Overførerinstitutionens Omorganisation, synes jo rigtignok at have en stærk Overbeviisning om det aldeles Forkastelige i at bibeholde den som den er, endogsaa for en kort Tid endnu. Jeg maa imidlertid tilstaae, at naar han ikke har følt sig overbeviist af de Grunde, der fra Regeringens Side har været anført, for dog at gaae frem med nogen Lempe i saa Henseende og forberede Fremtiden, hellere end saa at sige at skabe en saa